

skal gennemføres. Jeg minder om, at, som Landbrugsorganisationen er i Tyskland, Tyn og Sjælland — jeg haaber ogsaa, at det vil ske i de andre Landsdele — saa haaber jeg, at man ikke vil gaa de Fællesforeninger for nær, som have sat sig i Spidsen, navnlig Avlsforeninger, og naar Ministeren aabner sit Dre og faar den fulde Forstaaelse af den fri Agitations Betydning — selv om han har det, kan der maasse komme en anden Minister, som ikke har fuld Forstaaelse deraf, og derfor vil jeg henstille, at vi ikke stille Bestemmelserne i dette Lovforslag anderledes, end at den private Virksomhed kan føle sig opfordret til fremdeles at arbejde som hidtil, og at Ministeren kan have den fornødne Kontrol uden at gribe for meget ind. Her- til skal jeg indskrænke mig.

Sløth: Det foreliggende Lovforslag er blevet modtaget af Landstinget med stor Velvilje. Jeg haaber ogsaa, at det samme maa blive Tilfældet her i Folketinget i rigtig Erkendelse af, at Husdyrbruget er Grundvolden for Landbrugs Trivsel og Fremskridt i det hele. Det synes rigtigt nok, at denne Grundvold er ved at ryste og vakle navnlig under de beklagelige Forhold, hvor- under vor Udførsel lider, saa at man næsten ikke ved fra Dag til Dag, om vi selv skulle paa de Rød, vi producere, eller om vore Naboere ville modtage det. De bestemte Bilklaarene, hvorved de kunne faa det saa billigt som muligt; vi maa være glade og taknemmelige, om de ville modtage det. Det ligger i en lille Stats Natur, at Betingelserne for Omsætningen differeres af de større Nabo- lande. Trods de beklagelige Forhold i Øjeblikket er det vistnok saa, at jo større Modstanden og Hindringerne ere, desto mere ægger det til Anstrenge. Et er sikkert, hvis Husdyrbruget, Grundvolden for Land- bruget, forrykkes, saa vil der ske en Revolution i Danmark, som vil have uberegnelig store Farer i sit Skød. Man maa derfor paa- skønne de Fremskridt, der gøres for at styrke og fæstne den Grundvold, og det er en Selvfølge, at jeg hilser det Fremskridt, som jeg betragter Lovforslaget for at være, med Glæde. Ugeledes er det mig en Tilfreds- stillelse at se det Arbejde, der gøres for at staafe ny Udførselstilder under de nuværende trykkede Forhold; især er det glædeligt at se den gode Vilje, der arbejdes med. Jeg tror imidlertid for mit Vedkommende ikke, at den Retning, vi sidst ere slaede ind paa med Udførsel til England af fersk Rød, er heldig. Det skulde glæde mig, om jeg tog fejl; men jeg tror det ikke i alle Tilfælde, nemlig ikke saa længe vi have vor nuværende

Udførsel til Tyskland. Jeg tror ikke, det vil faa Betydning; maasse vil det blive endnu daarligere end f. Eks. Eksporten af Faarekød fra Søbjerg. Faktum er, at det har ført til, at Faareavlens er sunket ned til et Minimum, og høist beklageligt vilde det være, om noget lignende skulde blive Til- fældet med Kreaturtillægget. Men jeg vil navnlig henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et bestemt Marked i London, og jeg vil anmode om, naar Mini- steren synes, at Tiden og Lejligheden er gunstig dertil, om der ikke kunde gøres Skridt til at faa dette Marked aabnet for dansk Kvæg, ligejøm det er aabnet for Amerika. Jeg ved ganske vist, at dette Marked vil ikke kunne have den Betydning for os som den Stil- ling, vi havde for Forbudet, da vi frit kunde handle over hele England, men jeg tror dog, at det er det næstbedste, og jeg tror, at det, hvis det kunde lykkes, vil føre til et bedre Resultat end Udførslen af Rød, som altid vil blive i høj Grad uberegnelig. Skulde den engelske Regering, hvad jeg næppe antager, da det ikke ligger for England at fordrø nogen som helst Indrømmelse til Gengæld, stille nogen Fordring, vil jeg haabe, at den høje Regering ikke vil stille sig paa et ubetinget Standpunkt i den Henseende, da det dog vistnok saavel for Ministeren som for Tinget itaar som et Livsspørgsmaal, at vi faa de bedst mulige Betingelser for vort Landbrug.

Jeg skal nu forlade denne Udskifter, og jeg beder den højtærede Formand undskyld, at jeg har indladt mig derpaa, skønt det jo egentlig ikke foreligger her, men det kan jo ikke være andet, end at det ogsaa maa give sig Udslag her i Tinget, da visse Spørgs- maal for Øjeblikket ere saa brændende og alvorlige ude i Landet.

Jeg kan i øvrigt væsentlig slutte mig til det ærede Medlem fra Nyborgs (N. Jensen) Udtalelser om selve Loven. Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger specielt om det i Lovforslaget, som vedrører Kvægavls- foreninger. Der staar først og fremmest i Lovforslaget under § 2: „Tjreholdsfore- ningernes Vedtægter skulle indholde Bestem- melser om, at Medlemmernes Rør skulle klaares under fornødent Tilsyn, og at saa- vel Tyren som Køerne undergives tilstrække- ligt Dyrlægetilsyn.“ Et saadant Tilsyn har jo fundet Sted de fleste Steder i de Aar, der ere gaaede, siden Loven udkom. Jeg har tidligere her i Tinget udtalt mig om dette Tilsyns Bestaaenighed, men jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at udtale dette Duffe, at Tuberkulinen her maa udfylde den Mangel, som aabenbart er til Stede ved det